

ויגש חט"ו שיחה ג'

רש"י מפרש "וינהלם" פה (ולא לפנ"כ) מפני שפה נאמר "וינהלם בלחם", וא"כ הפירוש הוא הנהגה מיוחדת. אך "אין מנהל לה" אינה ראי' מספיקה מפני שפה המדובר הוא בשייכות להנהגה פרטית. ולכן מביא "על מי מנוחות ינהלני" – בשייכות לענין פרטי – "מי מנוחות".

ברש"י (מז, יז): "וינהלם: כמו וינהגם ודומה לו אין מנהל לה על מי מנוחות ינהלני".

צריך להבין מדוע לא פירש רש"י את פירשו לפני כן ב"ואני אתנהלה לאיטי"? ומדוע מביא ב' דוגמאות? והביאור: המילה "וינהלם" מובנת בלה"ק, ולכן אין רש"י מפרשה לפני כן. אך פה כתוב "וינהלם בלחם". ולכן מפרש רש"י "כמו וינהגם", שכוונתו הוא ל"וינהגם" הנמצא בתנ"ך, "וינהגם כעדר במדבר", שהכוונה היא הנהגה מיוחדת. ועל דרך זה בנדון דידן, שלא רק שנתן להם לחם אלא ניהלם באופן המתאים שיהיה מספיק אוכל לכולם ולכל השנה.

ולראי' מביא רש"י "אין מנהל לה", ששם מדובר על הנהגה כללית לכללות ישראל. אך ראי' זו אינה מספיקה לנדו"ד שהרי פה הנהגה היא בענין (עיקרי אך) פרטי – לחם. ולכן מביא רש"י "על מי מנוחות ינהלני", (שלאחר שידועים מהראיה הראשונה ש"וינהלם" הוא לא רק הנהגה גשמית, אלא על הנהגה כללית) הנה "על מי מנוחות" היא הנהגה במובן הרחב בשייכות לענין פרטי – מים.

מיינה של תורה: אדמו"ר הזקן מפרש בתורה אור ש"וילקט יוסף את כל הכסף וכו' ויבא יוסף את הכסף וכו'" קאי על ב' הבחינות באהבת ה' (א) האהבה שע"י ההתבוננות, (ב) והאהבה המתעוררת ע"י האהבה מסותרת, שאהבה זו היא בדוגמת ספחים. אך גם הזריעה דהאהבה מסותרת הוא ע"י יוסף. והנה בדרך כלל הנהגה הוא באופן קרוב וגלוי, אך הנהלה היא כללית ואינה ניכרת באופן גלוי כל כך. ולכן אומר רש"י "ודומה לו אין מנהל לה", שנדמה שאין מנהל והאהבה באה מעצמה, אך באמת זה בא מיוסף, וכהפסוק "על מי מנוחות ינהלני", בחי' יוסף בחי' היסוד, שמקבל מלמעלה מהשתלשות, "מי מנוחות".

אך גם גילוי האהבה מסותרת היא ע"י לימוד פנימיות התורה וההתבוננות דיינה של תורה.